

Swamps.

Enär swamps ej förekommer här på
osten, utom i inestaka exemp. på ett eller annat ställe.
^{kännes jag ej till}
de, ~~men~~ ^{men} på dem. Den vanliga benämningen
på svamp som växte på gödsel- & avskädesbögar, var
före alltid "spruggkatter". Här på orten fins nog
ej många, som känner till namnen, eller vet
vilka som är ättliga, eller giftiga av svamparna.

Någon propaganda för svampätning, har ej före-
kommit, vareken i skolan, eller annars, enligt vad jag vet.
Endast under de två senaste decennierna, har swamps-
sätten förekommit vid bjudningar & fester i hem-
men. I dagligt brukt, förekommer det aldrig att
swamps användes i husköket, & det är såknut inte
många, som varken tycker om, eller kan laga
svampstuvning. Ej heller har jag hört om
talas att swamps används som läkemedel eller
till annat bruk. Svampkuggare, har jag ^{aldrig} hört talas om.

Luf. 74.

Häst.

Vem som var den förste, på ostern, som åt häst-
kött vet jag ej, men det fins säkert inte många som
gör det ännu. Endast på senare åren, hos det vill
julsbukten, ~~hos det~~ köijät användes till inbland-
ning i köttkorven. I min barndom, hörde jag
ofta de äldre berätta om hur det före nästan ansågs
som oärligt, att taga befattning med hästskäp
& hästkött, någon av ostens slaktare gjorde det inte
utan det var s. k. "sackare", som om renhästen gick
omkring & verkstälde slakten. Skakthästen ledde
ett till en avlägsen plats där den stackes i bring-
an & sedan fick löpa runt i en lina, tills den
stygade, sedan tog sackaren ~~den~~ huden av den
& skar ett några av de bästa bitarna av köttet
som han tog med sig. Sackaren kallades också
även: "efterhästa-smickare", troligen därför att han
gjorde smickelser i hästköttet, då han skar ut bitarna.

Häst. föts.

Någon här från orten tog ej beaktning med hästfötter, om han var aldrig fötting, utan det fick ligga, till föda för rovdjur, & fåglar under vintern.

Jag minns från min skoltid, att jag någon gång såg sådana där hästkadaver, ligga ute i marken, omvärrnade av kråkar. Det är väl från denna tid som antipatrien mot hästkött härledes sig.

Häls. Thilling & Hamon.

Någon motvilja att äta hälskött, har, om icke vetenskapligen, ej funnits här, utom möjligen om halven var mycket späd & det var därför att köttet ej var tillräckligt fast. Thilling & gätten har ej funnits här på orten. För femtio år sedan var det gott om i min barndom, men är numera mycket sällsynta. Hälskött användes mycket för & lamkött ansågs som en läskost.

Vilt.

Motvilja att äta vilda fåglar, vildsvaniner
o kuras, har funnits för, men är numera för-
svunnen.

Flöns.

Tupper o höns har alltid används i hus-
hållet. Skotten verkställdes med avbuggning av
kuvudet.

Fisk.

Någon motvilja att äta vissa slags fisk,
har jag ej hört omtalas. Det var väl en smaka-
sak, om någon slags fisk satades.